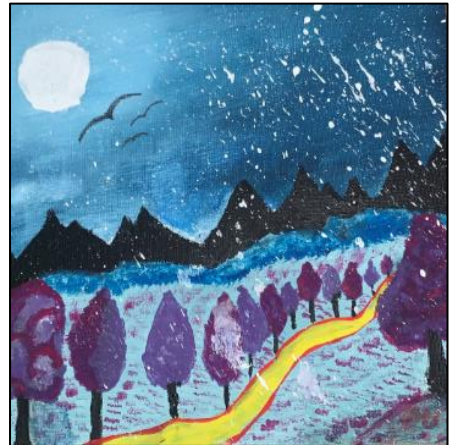

Nieuwsbrief van het COA in Den Haag

Sinds januari worden 54 jongens uit Syrië, Eritrea, Afghanistan en Jemen opgevangen in de wijk. Het zijn 'alleenstaande minderjarige vreemdelingen' afgekort amv. Alle jongens zijn tussen de 14 en 18 jaar en ze zijn zonder ouders naar Nederland gekomen om hier asiel aan te vragen. De jongens op de Binckhorst zijn nét in Nederland en staan helemaal aan het begin van hun asielprocedure. In afwachting van de uitkomst van de asielaanvraag gaan de jongens naar school, voetballen en ondernemen activiteiten, net zoals hun leeftijdsgenoten in Den Haag.

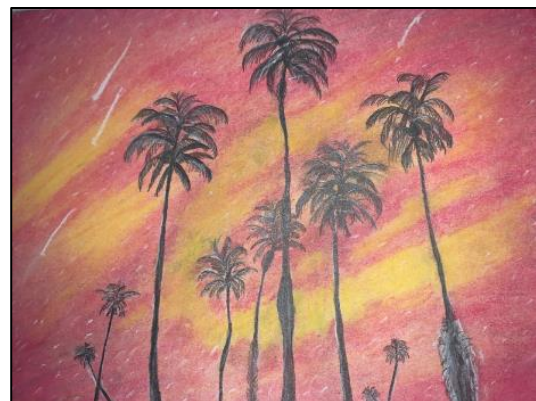
Elk van deze jongens heeft zijn eigen verhaal en de verhalen zijn vaak aangrijpend. Het is niet niks om als minderjarige huis en haard te verlaten op zoek naar een veilige toekomst. Maar eenmaal hier proberen we als COA met de jongens een normaal dagelijks leven op te pakken en hanteren we regels, normen en waarden zoals in ieder gewoon gezin.

De jongens worden begeleid door een team van mentoren. Zij zijn in wisselende diensten dag en nacht aanwezig op de locatie om de jongeren bij te staan en wegwijs te maken in Nederland. Het leven met 54 jongens van allerlei windstreken brengt elke dag weer bijzondere, grappige en soms ingewikkelde dingen met zich mee. Zo is het voor 'onze jongens' niet zomaar gemakkelijk om op een fiets naar school te gaan door een drukke stad als Den Haag. Om dit voor elkaar te krijgen hebben alle jongens verkeers- en fietsles gekregen. Veiligheid op de fiets is prioriteit maar ook zo iets als veilig zijn op een strand is niet onbelangrijk hier in Den Haag. Leren zwemmen, wat bijna alle kinderen in Nederland van jongs af aan leren, is niet vanzelfsprekend voor een kind in Eritrea, Afghanistan of Syrië. Dus zwemles staat hoog op onze 'must do' lijst.

Al deze dingen hebben we ook verteld aan wethouder Kapteijns die in maart bij ons op bezoek kwam. Dit bezoek heeft veel indruk gemaakt. De jongens hebben gezamenlijk een brief geschreven, die door één van hen aan de wethouder is voorgelezen. De brief eindigde met woorden van dank. *'Wij hebben ons nog nooit, zelfs niet in ons eigen land, zo goed gevoeld!'*

Dat de jongens zich hier goed voelen is mede dankzij de houding van bewoners en bedrijven uit de buurt die zich betrokken tonen, hulp aanbieden en leuke activiteiten organiseren. Dat is hartverwarmend en helpt écht om een brug te slaan. Op hun beurt zijn de jongens ook gemotiveerd om zélf bij te dragen aan de maatschappij. Zo hebben ze in maart vrijwilligerswerk gedaan met 'NL doet'. Doodmoe, maar enthousiast kwamen de jongens terug. Zó enthousiast dat degenen die niet hadden meegekund jaloers waren. 😊

We gaan de zomermaanden in en zijn dan allemaal wat meer buiten en op straat. We hopen dat we als COA, met de jongens die we opvangen, een 'goede buur' kunnen zijn in de wijk!

Met de tekeningen van Dilsher Sleman, 17 jaar.